

или злополъчие какво да било, треба да благодаря отъ всего сердца, и да кажа: Ей отче, ико тако бысть благоволеніе предъ тобою (а).

Глава К.

За надежда къ Богъ.

Единъ человѣкъ, кога се поболи сичкія си животъ врѹчава и предава на врача (или ѵекимина). Единъ търговецъ, кога сѣдне въ некомъ гемія со състоката си, тогика сичкія си животъ и имотъ на корабленника (на гемиджіата) и на геміата приврѹчава и предава. Подобно и единъ слѣпъ человѣкъ, животъ си предава на едно малокозрастно дѣтѣ, за да го води. А пъкъ ны се съмнѣвамъ да си предадемъ болата, надеждата и животъ на Бога, който промышлава и за най-малките животны, чи за человѣците ли нещѣ да промысли; които е създалъ по образъ и по подобію своемъ.

Богъ добротвори на невѣрните, които на секий день хълатъ неговото пресватое име, чи ще оставили правовѣрните Христіаны; които непрестанно мѫ се покланатъ, и мѫ се молатъ. Тѣа, сирѣчъ мы Христіаны токмо да го вѣрувамъ чисто, да се надѣвамъ на него несъмнѣнно, и да испол-

(а) Аѣк. гл. Г.